

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719204051
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8719204051.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Marianny Hirkovej v spore žalobcu: N. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/XX, XXX XX O., právne zastúpený Mgr. Lucia Lorenčíková, advokátka, so sídlom Murgašova 86/1, 058 01 Poprad, IČO: 50 053 167, proti žalovanému: AUTO DISKONT, s.r.o., so sídlom Šenkvickej cesta 14/F, 902 01 Pezinok, IČO: 35 899 620, právne zastúpený Mgr. Marián Baláž, advokát, so sídlom Tešedíkova 59, 841 06 Bratislava, IČO: 31 808 531, o zaplatenie 2.956,- eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 17C/37/2019-51 zo dňa 12.02.2020 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalobu zamietá.
II. Priznáva žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobným návrhom doručeným súdu 26.09.2019 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.956,- eur a na náhradu trov konania. Nárok odôvodnil tým, že žalobca so žalovaným dňa 03.03.2015 v prevádzkarni v Poprade uzatvoril kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bola kúpa osobného motorového vozidla P. M. 1,9 dCi, výrobné číslo Z s dátumom prvej evidencie dňa 03.05.2004. Žalobca mal vedomosť, že kupuje auto staršieho dáta, kupoval ho na účely svojej prepravy. Zamestnanec žalovaného mu potvrdil, že vozidlo má platnú STK do konca roku 2017, je spôsobilé na jazdu na pozemných komunikáciách. Žalobca na základe vystavenej faktúry splatnej 03.03.2015 pri podpise kúpnej zmluvy uhradil žalovanému sumu 2.956,- eur spočívajúcu v kúpnej cene za automobil vo výške 2.629,- eur, bližšie nešpecifikovaných doplnkových službách a zákazníckom servise v sume 107,- eur a poistenia Carlife Garancie 1 hviezda v sume 220,- eur. Motorové vozidlo v deň nasledujúci po kúpe dňa 04.03.2015 začalo dymiť, padali otáčky, vypínal motor, auto bolo ako nepojazdné odtlačené na parkovisko a následne odtiahnuté. Žalobca dňa 16.03.2015 reklamoval vozidlo u žalovaného s vadami: poškodenie ložiska kľukovej hriadele, únik tlaku oleja cez olejový filter, poškodený filter a poškodené turbo. Po 25 dňoch od vykonania reklamácie bol žaloba vyzhustený, že automobil je opravený, dá sa na ňom jazdiť. Žalovaný ponúkal žalobcovi kompenzáciu v sume 500,- eur. Pri prevzatí vozidla po domnelom vybavení reklamačného konania auto po naštartovaní opätovne začalo dymiť nie žalobcovi, ale priamo zamestnancovi žalovaného. Ten inštruoval žalobcu, že má od zmluvy odstúpiť. Následne bolo žalobcovi doručené zamietnutie reklamácie na základe odborného vyjadrenia

znalca Ing. A. W. z 03.04.2015. Žalobca následne 13.05.2015 od zmluvy odstúpil, vyzval žalovaného na vrátenie peňažného plnenia spočívajúceho v úhrade kúpnej ceny vo výške 5.956,- eur. Nárok žalobca uplatňuje v zmysle ustanovení § 597 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka a 457 Občianskeho zákonníka.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný so žalobou nesúhlasil. Potvrdil uzatvorenie kúpnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným, aj to, že žalobca 16.03.2015 uplatnil reklamáciu z dôvodu poškodenia ložiska kľukovej hriadele, úniku tlaku oleja cez olejový filter a poškodeného turba, pričom táto reklamácia bola vybavená 13.04.2015. Odmietol, že by žalobcovi sám odporučil odstúpenie od kúpnej zmluvy, čo žalobca zrealizoval 13.05.2015. Žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, odstúpenie žalobcu od kúpnej zmluvy z 13.05.2015 sa do dispozície žalovaného dostalo 18.05.2015. Dňa 19.05.2015 začala plynúť premlčacia doba. Žalobca posledný deň premlčacej doby 19.05.2017 podal na Okresný súd Poprad žalobu, o ktorej bolo vedené konanie pod sp.zn. 18C/13/2017 o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.956,- eur. Konanie bolo zastavené uznesením z 23.08.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť 25.09.2019. Žalobca podal žalobu až 26.09.2019, po uplynutí premlčacej doby. Žiadal preto, aby súd žalobu zamietol.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená kúpna zmluva s dohodnutým predmetom ako žalobca uviedol v žalobe, od ktorej žalobca podľa § 48 Občianskeho zákonníka dňa 13.05.2015 odstúpil a odstúpenie od kúpnej zmluvy žalovaný prevzal 18.05.2015. Vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania žalobcom uplatneného práva na vydanie bezdôvodného obohatenia predstavujúceho zaplatenú kúpnu cenu za osobné motorové vozidlo zaoberal sa súd prvej inštancie relevantnosťou tejto námietky a dospel k záveru, že žalobca uplatnil nárok na súde po uplynutí subjektívnej premlčacej doby. Uviedol, že pokiaľ dňa 18.05.2017 bolo žalovanému doručené odstúpenie od kúpnej zmluvy, dňa 19.05.2017 začala plynúť premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka. Posledný deň subjektívnej premlčacej doby, 19.05.2017, žalobca uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia na súde v konaní sp. zn. 18C/13/2017. Premlčacia doba spočívala od 19.05.2017 do 24.09.2019, keď uznesenie o zastavení konania vo veci sp.zn. 18C/13/2017 nadobudlo právoplatnosť dňa 25.09.2019. Žalobu v predmetnej veci žalobca podal 26.09.2019, pričom posledným dňom na podanie žaloby bol deň 25.09.2019, pretože od 19.05.2017 do 24.09.2019 premlčacia doba spočívala. Žalobca nepodal žalobu v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe. Uplynutím subjektívnej premlčacej doby sa právo premlčí bez ohľadu na plynutie objektívnej premlčacej doby. Pre premlčanie preto žalobu zamietol.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 48 ods. 1, 2, § 457, § 107 ods. 1, 2, § 112.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, vychádzajúc z úspechu žalovaného vo veci.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku. Uviedol, že nie je to tak ako to uviedol súd prvej inštancie, že by žalobu na súd podal 26.09.2019. Podal ju 25.09.2019 o 15:42 hod. Vtedy bola konajúcemu súdu žaloba uložená do schránky a toho istého dňa, teda 25.09.2019 o 15:53 hod., súd podanie prostredníctvom elektronickej podateľne prijal a odosielateľovi zaslal automatickú správu o tom, že žaloba bola 25.09.2019 riadne súdu doručená. Súd pravdepodobne vychádzal z toho, kedy personál žalobu ráno vzhliadol a opatril ju pečiatkou o doručení. Žiadal preto, vzhľadom na uvedené, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Poukázal na to, že v pôvodnom konaní, ktoré bolo vedené pod sp.zn. 18C/13/2017, žalobca aj so žalovaným navrhli odročenie pojednávania, na základe čoho bolo pôvodné konanie uznesením č.k. 18C/13/2017-62 z 19.02.2019 prerušené. Následne bolo uznesením č.k. 18C/13/2017-63 z 23.08.2019 zastavené, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť 25.09.2019. Podľa žalovaného v súvislosti s konaním, ktoré bolo vedené pod sp.zn. 18C/13/2017 nedošlo k spočívaniu premlčacej doby v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka, keďže žalobca nepodal návrh na pokračovanie v konaní v čase, keď bolo konanie vedené pod sp.zn. 18C/13/2017 prerušené. Žalobca mal najneskôr v posledný deň 6-mesačnej lehoty, kedy bolo pôvodné konanie prerušené, podať návrh na pokračovanie, čo však nespravil. Keďže žaloba voči žalovanému bola na súd v konaní vedenom pod sp.zn. 18C/13/2017 podaná v posledný deň premlčacej lehoty, v deň nasledujúci po uplynutí 6-mesačnej lehoty prerušenia pôvodného konania, t.j. 23.08.2019, premlčacia lehota na uplatnenie nároku žalobcu voči žalovanému začala znova plynúť a uplynutím tohto jedného dňa premlčacia lehota aj uplynula. Pokiaľ žalobca namieta, že novú žalobu podal nie 26.09.2019

ale 25.09.2019, toto tvrdenie žalobcu nemá žiadny vplyv na skutočnosť, že jeho nárok voči žalovanému bol už aj dňa 25.09.2019 premlčaný. Podľa žalovaného odvolanie žalobcu tak nie je dôvodné, napadnutý rozsudok je vecne správny. Žiadal, aby ho odvolací súd potvrdil a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania; žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného k jeho odvolaniu uviedol, že zotrváva na obsahu podaného odvolania.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní, aj konanie rozhodnutiu súdu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), vychádzajúc z toho, že nariadenie pojednávania vo veci nevyžadovala potreba zopakovania ani doplnenia dokazovania, ani dôležitý verejný záujem.

Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený rozsudok preskúmať z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne do uplynutia odvolacej lehoty uvedené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Oznamenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli, ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 03.06.2021 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie dôvodným nebolo.

Odvolacia argumentácia žalobcu bola založená na jedinom tvrdení spočívajúcom v tom, že nie je správnym záver súdu prvej inštancie o premlčaní jeho nároku na bezdôvodné obohatenie pokiaľ mal za to, že žaloba, bez hrozby premlčania, mala byť podaná na súd najneskôr 25.09.2019, keďže bola podaná 26.09.2019, nebola podaná včas.

5. Zo spisu vyplýva relevantnosť tvrdení žalobcu vo vzťahu k správnosti dátumu kedy sa na súde prvej inštancie pod sp.zn. 17C/37/2019 začalo konanie o jeho žalobe na vydanie bezdôvodného obohatenia. Z listiny na č.l. 14 spisu - doručky informujúcej o tom kedy bola súdu elektronicky doručená žaloba vyplýva, že sa tak stalo 25.09.2019 o 15:52 hod. Ak je na žalobe vyznačené doručenie žaloby dňa 26.09.2019 ide o údaj nesprávny, nezodpovedajúci rozhodujúcej skutočnosti.

Tvrdenie žalobcu o nesprávnosti toho kedy podal súdu žalobu zodpovedá listinám zo spisu, t.j. toto tvrdenie bolo správne, čo však neznamená, že bolo aj spôsobilé ovplyvniť správnosť výroku rozhodnutia prvoinštančného súdu o zamietnutí žaloby pre premlčanie.

6. Predmetom konania bol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 457 Občianskeho zákonníka z dôvodu zrušenia zmluvy uzavretej medzi stranami sporu v dôsledku odstúpenia realizovaného žalobcom písomnosťou z 13.05.2017, ktorá sa do dispozičnej sféry žalovaného dostala 18.05.2017.

7. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

8. Žalobca podal prvýkrát žalobu s totožným nárokom na súd dňa 19.05.2017, konanie o ktorom bolo na Okresnom súde Poprad vedené pod sp.zn. 18C/13/2017. Z dôvodu podľa § 163 ods. 1 CSP bolo uznesením č.k. 18C/13/2017-62 z 20.02.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť 22.02.2019 prerušené, uznesením č.k. 18C/13/2017-63 z 23.08.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť 25.09.2019 bolo zastavené z dôvodu, že v zákonnej 6-mesačnej lehote nebol v zmysle § 163 CSP podaný návrh na pokračovanie v konaní.

9. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu

konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

10. Základným všeobecným princípom premlčacej doby je to, že ak začne plynúť, k čomu dochádza bez ohľadu na vôľu účastníka, jej uplynutím nastávajú následky spojené s jej uplynutím.

11. Citovaným zákonným ustanovením, § 112 Občianskeho zákonníka, je upravená výnimka, spočívajúca v premlčacej doby, právnym dôvodom spočívajúca v podaní žaloby na súd. Zákon konštruuje tento právny dôvod ako zloženú právnu skutočnosť, pri ktorej musia byť kumulatívne splnené dva predpoklady, uplatnenie práva na súde alebo inom orgáne a riadne pokračovanie v konaní pričom iba splnením oboch predpokladov dochádza k právnemu následku vo forme spočívajúcej doby. V konaní riadne pokračuje ten procesný subjekt, ktorý svojím konaním neobštruuje priebeh a výsledok konania. Príkladom procesnej situácie keď nie je možné konštatovať riadne pokračovanie v konaní je aj nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní tam, kde to zákon vyžaduje. Z hľadiska hypotézy § 112 Občianskeho zákonníka tak v týchto situáciách nikdy k spočívaniu premlčacej doby nedošlo a táto plynie ďalej i počas súdneho konania (Občiansky zákonník, komentár, nakladateľstvo C.H.Beck, 2019, str. 779, 780, obdobne Občiansky zákoník, Velký akademický komentár, Linde Praha, a.s., 2008, str. 444, tiež R 22/1979).

12. Z listinných dôkazov vyplýva, že subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť 19.05.2015. Žalobca podal žalobu, o ktorej sa viedlo konanie na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 18C/13/2017 voči žalovanému na súd dňa 19.05.2017, predmetné konanie bolo však zastavené z dôvodu, že nebol žiadnou zo strán sporu podľa § 163 ods. 2 CSP podaný návrh na pokračovanie v konaní, čo znamená, že počas konania 18C/13/2017 nedošlo k spočívaniu premlčacej doby v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka ako mylne uviedol súd prvej inštancie. Ak žalobca podal na súd novú žalobu s tým istým nárokom voči tomu istému subjektu dňa 25.09.2019, podal ju v čase keď subjektívna premlčacia doba už uplynula, uplynula 19.05.2017, žalovaný kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, na ktorú bol súd prvej inštancie povinný prihliadnuť. Ak pre premlčanie súd prvej inštancie žalobu zamietol, je jeho rozhodnutie vo výroku o zamietnutí žaloby správne, odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP vrátane správneho výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto mu odvolací súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, t.j. v plnom rozsahu. Kvantifikáciu trov zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP. Existencia dôvodov pre výnimočné nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania nebola v zmysle § 257 CSP tvrdená a ani zo spisu nevyplývala.

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.